

II. DÜNYA EĞİTİM KONFERANSININ ARDINDAN

Özcan DEMİREL

SUNU

II. Dünya Eğitim Konferansı, Türkiye'de 14 --24 Ağustos 1977 tarihleri arasında İstanbul - Tarabya otelinde yapıldı. Bu konferansa yaklaşık 46 ülkeden 200'e yakın Türk ve yabancı eğitimci katıldı.

Konferansta "YAŞAM BOYU EĞİTİM" konusu ele alındı ve bu konuyla ilgili çeşitli bilimsel bildiriler sunuldu.

Konferans, Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi tarafından organize edildi, yerli ve yabancı tüm eğitimcilerin büyük bir beğeni ve takdirleriyle sonuçlandı.

II. Dünya Eğitim Konferansının İstanbulda toplanması gerek uluslararası ilişkiler, gerekse eğitim sorunlarının bilimsel tartışmalarla çözümlenmesi gerektiğinin vurgulanması açısından özellikle Türk eğitim yaşamı için çok önemli bir olaydı. Ancak, 1977 yaz sezonunun uluslararası çeşitli bilimsel toplantılarla dolu geçmesi ve basın - yayın organları ile kamu oyuna bu olayın etkin bir şekilde duyurulmaması nedeniyle konferans, beklenen ilgiyi toplayamadı. Diğer bir deyişle; kamu oyu ilgisi bu konferansa gereği gibi çekilemedi.

Üç yılda bir toplanan bu konferans, 24 Ağustos 1977'de üçüncü Dünya Eğitim Konferansının 1980 yılında Filipinler Cumhuriyeti - Manila kentinde yapılmasını kararlaştırarak sona erdi.

TARİHÇE :

İstanbul'da toplanan II. Dünya Eğitim Konferansı, 1971 yılında Amerika Birleşik Devletlerinde kurulan Dünya Eğitim ve Öğretim

Konseyi (The World Council for Curriculum and Instruction-WCCI) isimli uluslararası bir örgüt tarafından düzenlenmiştir.

Bu konsey, 1 Ağustos 1971 yılında dünya eğitimcilerini bir araya getirmek ve eğitim sorunlarına birlikte çözüm bulmak amacıyla kurulmuş ve 1 Kasım 1971 tarihinde A.B.D. Detroit kentinde ilk yönetim kurulu toplantısını yaparak çalışmalarına başlamıştır.

Konsey tarafından hazırlanan anatüzüğün önsözünde şunlar belirtilmektedir.

“Dünya toplumunun üyeleri olarak, eğitimciler, insan haklarını dünya ölçüsünde gerçekleştirmeyi; barış ve eşitliğin sağlanmasına katkıda bulunmayı sağlamada bazı sorumluluklar yüklenmişlerdir. Bu sonuca ulaşmak için, tüm eğitim ve öğretim programları bireyde kendine güveni (self - respect), toplumsal duyarlılığı, ve yerel düzeyden hareketle uluslararası düzeyde her toplum kesiminin katılma yeteneğini geliştirmeyi amaçlamaktadır. Bu durumun bilincinde olan dünya eğitimcileri, yükledikleri sorumlulukları yerine getirmede bir diğerine yardımcı ve destek olmak için herhangi bir kâr amacı gütmeyen ve hiçbir devlete bağlı olmayan bir örgütte birleştiler.”

Bu örgüt Dünya Eğitim ve Öğretim Konseyi ismini aldı ve 1971 yılından beri de çalışmalarını sürdürmektedir.

Konseyin on maddelik anatüzüğünde amaçlar ikinci maddede şöyle sıralanmaktadır :

- A. Bu anatüzüğün giriş bölümünde belirtilen sorumlulukların yerine getirilmesinde farklı ülkelerin eğitimcilerine birlikte çalışma olanaklarını sağlamak ,
- B. Uluslar ve kültürler arasında aşağıda belirtilen eğitime dönük uğraşılarda işbirliğini arttırmak ve kolaylaştırmak,
 - (1) Çeşitli eğitim sistemlerinde bulunan uygulamalara programları, amaçları, yapıları incelemek ve bunların dünya toplumuyla olan ilişkilerini kurmak,
 - (2) Eğitim araştırmalarını yönetmek ve mevcut sorunlar için çözüm yolları önermek, daha tutarlı ve barışçı bir dünyaya katkı getirecek eğitim stratejilerini saptamak,
- C. Çok-kültürlü dünya toplumunun gereksinmelerine cevap verecek-kuramsal yada uygulamaya dönük-yeni eğitimsel görüşlerin uluslar arasında yayılmasını sağlamak,
- D Bu konseyin amaçlarına uygun düşen diğer örgütlerle, kişi ve kurumlarla işbirliği yapmak,

E. İnsan haklarını sağlama ve gerçekleştirmede eğitimi etkin bir araç olarak işe koşmak.

Türkiye'den 50'ye yakın eğiticinin üye olduğu bu uluslararası eğitim örgütü, I. Dünya Eğitim Konferansı 1974 yılında İngiltere'nin Keele kentinde toplanmıştır.

8 - 18 Eylül 1974 tarihleri arasında Keele Üniversitesinde bir araya gelen dünya eğitimcileri bu ilk toplantıda "Barış için Eğitim" (Education for Peace) konusunu ele almışlar, bilimsel tebliğler sunarak tartışmalarda bulunmuşlardır.

Bu konferansa katılan Türk eğitimcilerinin etkili ve istekli olmalarıyla II. Dünya Eğitim Konferansının 1977 yılında Türkiye'de yapılması uygun görülmüştür.

II.DÜNYA EĞİTİM KONFERANSI- (İSTANBUL - 77)

14 Ağustos 1977 tarihinde konferansa katılanların kayıt işlemleri ve konferans ön çalışmaları ile başlayan II. Dünya Eğitim Konferansı, 15 Ağustosta Milli Eğitim Bankası Sayın Nahit Mentеше'nin açış konuşması ile çalışmalarına resmen başlamış oldu.

Bakanın açış konuşmasından sonra söz alan Konsey başkanı Kanada - Prince Edward Island Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Edward L. Edmonds yaptığı konuşmada özetle eğitimin uluslararası bir niteliğe kavuşturulması gereği üzerinde durdu ve özellikle uluslar arasındaki savaşların sona erdirilmesinde eğitimin etkili olacağını, bunun için de eğitimin yaşam boyu bir süreç içinde ele alınıp değerlendirilmesi gerektiğini belirtti. Bu görüşlerini kanıtlamak için konuyla ilgili kişisel yaşantılarından ve uluslararası projelerden örnekler verdi.

Konsey başkanından sonra söz alan Fransız eğitimcisi George Vaideanu, çağdaş dünyada yaşam boyu eğitimin önemine değinerek böyle bir eğitimde amaç, içerik ve yöntemlerin ortaya konması gerektiğini, bununla ilgili programlarının biran evvel uygulanmaya konması ve uluslar arasında bu konuyla ilgili iletişim ve etkileşim olanaklarının artırılmasını istedi.

Konferans bitimine değin geçen süre içinde "Yaşam Boyu Eğitim" konusunda çeşitli açılardan birçok tebliğler sunuldu.

Konferansta dikkati çeken en önemli etkinlikler arasında dostluk ve ilgi grupları başta gelmekteydi. Bunların yanı sıra özel ilgi alanlarıyla ilgili sunulan tebliğler de büyük ilgi gördü.

DOSTLUK GRUPLARI : (HOME GROUPS)

Bu konferansta dostluk gruplarını oluşturmanın amacı, dünyanın çeşitli kıtalarından ve ülkelerinden gelen eğitimcileri birbirine tanıtmak, geçirdikleri yaşantılar hakkında birbirlerine bilgi vermek ve en önemlisi de Türkiye’de kendilerini dost ve samimi bir ortam içinde bulmalarını sağlamaktı. Özellikle son amacın gerçekleşmesi için her grupta bir Türk eğitimcisi görevlendirilmişti. Konferansa katılanlardan 12’şer kişilik küçük gruplar oluştu ve her grupta bir başkan bir de başkan vekili bulunuyordu. Tüm gruplarda başkan vekillikleri Türk eğitimcilerine verilmişti. Bunun amacı yukarıda da belirtildiği gibi, grup üyelerine Türkiye’yi tanıtmak ve tanımlarına yardımcı olmaktı.

Dünya eğitimcileri arasında en yakın dostlukların kurulduğu bu grup çalışmalarında, eğitim sorunları yaşam boyu eğitim açısından ele alınıp tartışıldı; özellikle, Türkiye’nin eğitim sorunları üzerinde duruldu ve diğer ülkelerin eğitim sorunlarıyla bir paralellik sağlanmaya çalışıldı. Türkiye’de ve diğer uluslarda eğitim sorunlarının çözümünde yaşam boyu eğitim yaklaşımının ne denli etkili olabileceği üzerinde duruldu. Sonuçta bu grup çalışmalarını konu edinen bir rapor hazırlandı.

İLGİ GRUPLARI : (INTEREST GROUPS)

“Yaşam Boyu Eğitim” konusunun çeşitli boyutlarını konu edinen alt konular belli başlıklar altında toparlanarak üyelerin seçmelerine sunuldu. Üyeler ençok ilgi duyduğu gruba ismini yazarak bu gruplardan birine katılma olanağı buldu ve belirli günlerde yapılan toplantılarla ele alınan konu tartışıldı ve tartışma sonucu bir rapor haline getirildi.

İlgi gruplarında ele alınan konular şunlardı :

1. Yaşam boyu eğitim programları geliştirilmesi,
2. Okur - yazarlık; başarılar ve başarısızlıklar,
3. Yaşam boyu eğitim - İlk çocukluktan başlayarak...,
4. Programlarda atılımlar - 1980 ve ötesi,
5. Öğretmen yetişiminde bir dünya görüşünün gerçeleştirilmesi,
6. Okul dışı - sürekli eğitim,
7. Güney - Doğu Asya Toplumları Eğitim Projesi,
8. Türk Tarihi ve Kültürü,

SOSYAL VE KÜLTÜREL ETKİNLİKLER

Bu bilimsel çalışma ve etkinliklerin yanı sıra sosyal ve kültürel etkinlikler de konferans süresince ağırlık kazandı.

Milli Eğitim Bakanlığının yemeği ile özellikle Kültür Bakanının Sheraton otelde verdiği yemek ve halk oyunları gösterisi büyük ilgi gördü. İstanbul Robert Lisesinde Türk mankenlerinin defilesi ve Boğaziçi Üniversitesine yapılan gezide İstanbul boğazının tüm güzelliği ile görkemli bir şekilde ortaya çıkışı konuk eğitimcileri büyüledi. Türkiye ve İstanbul'un tarihi yerleri ile bazı Türk evlerine yapılan özel gezilerden dönenler, gördüklerini ve tanık oldukları konukseverliği herkese anlatmaktan kendilerini alamadılar.

En son gece Sait Halim Paşa Yalısı bahçesinde verilen veda yemeği ile II. Dünya Eğitim Konferansı sona erdi.